

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Papp F. utorraktára fölött, 1. em.
hol a szerkesztő h. köznapokon délelőtt
9-11 óra között,
Bolonya, nester-utca 325. sz. a
hol minden délután alálható
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmenteseni de küldendőek.
Kéziratok vissza nem datnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 so
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirt-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 kr
Nyílt-tér aora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizet

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek és ezekhez tartozó brassói, fogarási, hosszafalusi s zernesti, dícső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszuaszoói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szegedi kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube B. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

26-ik szám.

Brassó, Szombat, márczius 3-án.

IV. évfolyam 1888.

Budapest, 1888. márcz. 1.

n—. A főrendiház is megtartotta a maga budget-vitáját. Nagyon helyeseljük, hogy nem mélyedt bele a számok rengetegeibe; a budget részletes vizsgálata, megítélése megtörtént a képviselőházban: a főrendiház szónokai magasabb szempontokat követtek, midőn a költségvetés vitáját az általános kormányzati művelődési és társadalmi irányok megvilágítására használták fel.

A főrendiház tagjai nem nyögnek a képviselőházban megszokott párttekintetek kötelékei alatt s azért az itteni nyilatkozatokban több az eredetiség és közvetlenség.

Az a tisztelt főrendiházi tag, a ki e vita alkalmából az állami tönkről beszélt rénregét, mindenesetre igényt tarthat az „eredeti“-ségre, persze csak a szónak ironikus értelmében. Azt mondta, hogy nálunk az állami tönk előidézésével egyesek magán vagyoni állásuk siralmaságán szeretnének segíteni. — Hogy sokan vannak köztünk siralmas vagyoni állásuk, az talán valamiképen igaz is lehet, segíteni is szeretne e bajon mindenki, az bizonyos; de hogy valaki állami tönk által képzelhetné e segítséget, ez egyszerűen abszurdum.

A ki csak Magyarországon politikával foglalkozik, az tudja, hogy — mint azt Tisza miniszterelnök is bizonyítja — köztünk nincs beszámítható állapotban lévő ember, a ki az államtönk felidézésére gondolna. Erről tehát ne is beszéljünk többet. De ha ugyanazon szónok azon állítást is kockáztatja, hogy pénzügyi rendetlenségünknek főoka a parlamentáris rendszer: erre elmondhatjuk, hogy ily nézettel a képviselőházban alig merne előállani valaki. Mert ez állítás teljesen alaptalan.

A Bach-korszak alatt híre sem volt a parlamentárizmusnak, a szónok szíve szerinti abszolutizmus boldogított bennünket, s az állam rövid néhány év alatt mégis a tönk szélére jutott; míg a szabad népek lassanként kiküzdik magukat a legnehezebb helyzetből is. Bizonyítja ezt Anglia, de leginkább a mostani Francia- és Olaszország példája, míg Oroszország s Törökország pénzügyi bajokba merülését éppen most látjuk, — sőt az elsőit élvezzük is.

Nagyon érdekes s pénzügyi politikai szem-

pontból is tartalmas beszédet mondott a sáros-megyei főispán, a ki a túlhajtott pesszimizmus ellen nyugodt s tárgyilagos érveléssel szállt síkra. Ő védte a miniszterelnökkel együtt a kormány álláspontját, míg az ellenzéki szónokok gróf Zichy Ferdinánd körül csoportosultak. De itt a főrendiházban nem oly éles az ellentétek összeütközése, mint a képviselőházban. Itt majd minden szónok csak egyszerűen jelzi álláspontját s aztán azon magasabb szempontok után tekint, melyek alkalmasak az ország s a nemzet jövőjének biztosítására.

Azért van itt annyiszor beszéd társadalmi dolgokról, a kulturáról, a vallás és nevelés feladatairól. Nehéz idők közelednek Magyarországra, a külpolitika felhői mind viharosabb formában jelennek meg a láthatáron; iparkodunk kell, hogy társadalmi szervezetünk mindinkább egységes, az egység alapján erős és magyar nemzeti aspirációinknak megfelelő legyen. Ezért kell kulturánkat folyton fejlesztünk minden téren s ezért kell a nevelés ügyét szívünkön hordoznunk.

A vallás a népetlen a legfontosabb tényező, ez nyújt vigaszt a bajban, ez ad korlátozást a szerencsében s ez tartja fenn a néplékének egyensúlyát. Ezért nem csoda, ha a főrendiházban annyit halljuk a vallás-erkölcsi nevelést hangsúlyozni, s ezért örvendünk, ha még a kitűnő Schlauch püspök is konstatálni kénytelen, hogy bár népiskolai törvényünkben a vallás-erkölcsi nevelés elve nincs kimondva, e tekintetben iskolánk hiányt nem mutathatnak fel.

Meggyőződésünk, hogy a leghatalmasabb tanító, az idő fogja a mi kissé könnyelmű nemzedékünket megtanítani arra, hogy szigorú erkölcsi nevelés elengedhetlen szükség. A tömegek sohasem intézik állami s társadalmi életmódjokat tanácsok szerint, azok csak a kényszer előtt hajlanak meg. Bár e kényszert a belátás hatalma eszközölje, s ne a külső viszonyok keserű tapasztalatai!

Belföld.

Brassó, márcz. 2. (Országgyűlés.) A képviselőház csütörtöki ülésében érdekes vita fejlődött ki Tisza Kálmán miniszterelnök s Apponyi Albert gr. között. Ugyanis a miniszterelnök, a többség zajos he-

lyeslése között felelt Apponyinak a kabinetkérdés felvetésére mondott beszédére, erős leczkét adva egyuttal az ellenzéknek. Apponyi igyekezett felfogni a vágást, magyarázni szavait, de ez szemben a miniszterelnök sujtó érveivel nem sikerült. Ezután folytatott a vita a romániai határrendezésről szóló szerződés becikkelyezése tárgyában.

A vitában részt vettek Szenderkényi Nándor, Madarász József s Grünwald Béla, kik ellene szoltak; gr. Tisza Lajos. Horváth Gyula és Schwarcz Gyula mellette.

Ezután két interpelláció történt. Egyiket Meszlényi Lajos tette a dunaszerdahelyi választáson elkövetett vesztegetések tárgyában, melyre Orczy és Fabiny miniszterek azonnal feleltek; s a másik interpelláló, Szendrey Gergson, azt a kérdést intézte a kormányhoz: igaz-e, hogy a kormány a Neuman gyáros testvéreknek két millió adót elengedett?

E horribilis összeg hallatára Tisza pénzügyminiszter elmésen azt felelte, hogy igen szeretné, ha Magyarországon oly gyárak léteznének, melyeknek két millió adót elengedni lehetne.

Brassó, márcz. 3. (A dohányjövedéki törvény) alább következő pontjait, melyek minden községet illetnek, ezek iránti tekintetből közöljük. A §§-ok következők:

21. §.

Kis- és nagyközségekben a községi előjáróság, rendezett tanácsú és törvényhatósági joggal felruházott városokban a polgármesterek, kötelesek felvigyázni:

1) hogy a község, illetve város határában engedély nélkül dohány ne ültetessék;

2) hogy az egyes termelők által dohányültetésre csak az engedélyezett területek és csak azon földrészek legyenek használtassanak, melyekre az engedély szól;

3) hogy oly talajok, melyek a jelen törvény 2-ik §-a szerint a dohánytermelésből kizárattak, dohányművelés alá ne kerüljenek;

4) hogy gabonaneműek és repce tarlójába ugyanazon évben dohány ne ültetessék;

5) hogy a községben a dohánycsempészet, akár leveles, akár vágott dohánynak, akár pedig a magyar korona országainak gyáraiból vagy raktáraiból nem származó gyártmányoknak házalas vagy nyilvános vásáron való eladása által vagy bármely más módon ne üzessék;

6) hogy csempészet céljából a község határából dohány el ne hurzoltassék, továbbá hogy más község-

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Ghyczy Kálmán.

Atyja, Ferencz, Komárommegye első alispánja, anyja Szentiványi Thekla volt. Kálmán 1808. febr. 12-én született Komáromban. Iskoláit ugyanott s Győrött végezvén, a jogi pályára szentelte magát és 1828-ban már ügyvédi vizsgát tett Pesten, hol gyakorlat-szerzés és jogi ismereteinek bővítése végett még két évig maradt. 1830-ban, a királyi család ráczkevei uradalmába rendes ügyész-szé nevezetett ki, mi a fiatal ügyvédnek akkor sokaktól méltán irigyelt szerencséje volt. Ő azonban csak egy évig élt azzal, a mit mások szerencséjének neveztek; mert nagyobbakra törő és szélesebb látkört kereső lelkét a magán-ügyészség nem elégítette ki s tanulmányainak épp oly kevésbé adott táplálékot, mint tett- és becsvágyának.

Lemondott tehát 1831-ben az uradalmi ügyészségről s Komárommegyébe magánbirtokára vonulván vissza, közjogi és államtudományi tanulmányoknak élt. Két év múlva a megye közbizalma szólította ki magányából, első aljegyzővé választván meg, tiszteletbeli aljegyzői címmel és ugyanaz évben házasságra lépett

Bodorfalvi Baranyay Borhárával, kivel egy derék fiúnak adott életet, de meg kellett érnie, hogy családi boldogsága mindkét eszközöljét, nejét s férfikort ért egyetlen fiát sirba kellett kísérnie.

1839-ben megyéje valóságos főjegyzővé választotta meg s tollának ereje már akkor a maga egész erejében tündöklött, éppen úgy, mint törvényismerete, szigorú igazságossága s eszméi emelkedettsége; a megye elismerésének legfényesebb jelét adta iránta, midőn őt az 1843-diki országgyűlésre egyik követül küldötte. Még tartott az országgyűlés, midőn 1844-ben Komárom-megye alispánjává választotta s a három év múlva (1847) bekövetkezett tisztujtáson ismét megerősíté e hivatalba a megye közbizalma.

De már szélesebb hatáskörű pályára várt reája. 1847 novemberében személynőki — s még ugyanazon hónapban nádori ítelő mesterré nevezetett ki. Ghyczy az utolsó pozsonyi országgyűlésen is, az örökre emlékeztető 1847/48-án, mint nádori ítelőmester vett részt. Az első magyar miniszterium megalakulásánál az első magyar igazságügyi miniszter, Deák Ferencz, őt hívta meg államtitkárnak. Az erre következő pesti nemzetgyűlésen Ghyczy Komárommegye egyik kerületének képviselőjeül jelent meg. A Batthyány-párthoz tartozott és annál maradt akkor is, midőn a dolgok bonyolultával Kossuth politikája lőn a döntő. Midőn az első Batthyány miniszterium visszalépett és a beállt

válságban Batthyány új miniszterium alkotására szólított fel, az általa felterjesztett névsorban találjuk Ghyczy Kálmán nevét is.

Az ügyek azonban mind rohamosabban fejlődtek; Bécsben a reakció diadalmaskodott. A hullámok magasabbra csaptak s midőn december végén a válság odajutott, hogy a kormánynak és az országgyűlésnek futni kellett Debreczenbe; sokan mindent veszni vélték, a magányt kerestek fel. Pázmándy a képviselőház elnöke, Szentkirályi Mór s mások visszavonultak. Ghyczy is ezek közé tartozott. Egészségében is megrendülve, nemcsak hivatalát, hanem képviselői mandátumát is letette s a magán életbe vonult vissza. Az októberi diploma új tevékenységre szólítván a közélet harcosait, az 1861-iki képviselőházban Ghyczy is megjelent és ekkor egyhangulag választatott meg nnak elnökévé. A mint elnöki székébe beleült, megszünt pártember lenni, bár nyílt titok volt, hogy a határozati párttal rokonszenvezik.

Az 1865-iki országgyűlés megnyíltakor határozott politikai programmok voltak választalat a két nagy párt közé. A kiegyezési nagy mű megkezdett, Ghyczy, Tisza és Nyáryval tekintélyes kisebbségben küzdött Deák progammja s megoldási módzatai ellen. Végre a nagy többség elfogadta Deák javaslatát, a király megkoronáztatott, a törvények szentesítették, a miniszterium kinevezetett. Ghyczy és párta részt-

ekből elcsempészett dohány a község határán való átszállításánál segédeszközeivel együtt letartóztatassék.

A községi előjáróságok, illetve polgármesterek kötelesek a fentebbi pontokban felsorolt bármikor észrevett kihágásokat a jelen törvény 7. §-ában megszabott bírság terhe alatt a csempészet tárgyát képező dohánynak vagy dohány-gyártmányoknak lefoglalása mellett, a pénzügyőrségnek azonnal tudtára adni és azonkívül a csempészet megakadályozására, ha szükséges, a csendőrséget is igénybe venni.

Kis- és nagy községekben a főszolgabírák és azok tisztii személyzete, rendezett tanácsu és törvényhatósági joggal felruházott városokban pedig a polgármesterek és azok tisztii személyzete, valamint a csendőrség és a fővárosban a m. kir. államrendőrség is kötelesek a csempészet minden nemének megakadályozása körül nemcsak közreműködni, hanem a tettesek kinyomozása, elfogatása, a csempészet tárgyainak és segédeszközeinek lefoglalása által közvetlenül is a csempészet elfojtásában eljárni.

Minő esetekben tartozik a csendőrség önállóan eljárni, a kiadandó utasításban fog megállapítani.

A feljelentő a feljelentett vagy felfedezett kiháisi esetek után befolyt bírságokból a szabályszerű feljelentési és tettenérési jutaléokra igénynyel bír.

A csendőrség ezen igényeket törvényes felsőbb-ségök útján érvényesítheti.

A szolgabírák s azok tisztii személyzetének, a rendezett tanácsu, valamint a törvényhatósági joggal felruházott városok polgármesterei és azok tisztii személyzetének, ezen szakaszban megszabott kötelességek körüli minden mulasztása, a pénzügyi hatóság megkeresése folytán, az 1886. évi XXII. és XXIII. t. cz.-ben megállapított eljárás szerint fegyelmi uton büntetendő, a csendőrség és a fővárosi államrendőrség mulasztása pedig illetékes megfenyítés végett eljáró hatóságuknak bejelentendő.

Külpolitikai szemle.

Brassó, márczius 2. Bulgáriában, mint Szófiából a Timesnek jelentik, az orosz hivatalos lapnak Ferdinánd fejedelem eltávolítására vonatkozó közlése nagy felháborodást idézett elő. A bolgár kormány, mint a „Times” levelezőjének több miniszter kijentette, azon esetben, ha egy, vagy több hatalom részéről oly értelmű notifikációt kapna, hogy Ferdinánd fejedelemnek le kell köszönnie, a leghatározottabban ellenállást fogja kifejteni s mindent elkövet, hogy a fejedelem elutazását megakadályozza. Általános Bulgáriában az a meggyőződés, hogy az ország nem volna képes még egy interregnum veszélyeivel megküzdeni, főleg midőn Bulgária ellenségei ezt azért akarják, hogy a despotismust készítsék elő. A bolgárok csak az erőszaknak fognak engedni s a végsőig el vannak szánva küzdeni nemzeti létükért. Ily viszonyok közepette diplomáciai uton Oroszország semmit sem fog elérni; bár a „Times” levelezője szerint van néhány befolyásos bolgár, kik a személykérdésnél sokkal fontosabbnak tartják az ország létérdekét s azon esetre, ha Bulgária önrendelkezési joga kellőleg biztosított, az erőszakos ellenállásról mit sem akarnak tudni. A bolgár kormány, mint szintén a „Times” levelezője jelenti, konstantinápoly ügynöke által meglepetését és

sajnálkozását fejeztette ki a portánál az iránt, hogy a legutóbbi burgaszi lázadásban résztvevő montenegróiak szabadonbocsátatása érdekében közbelépett, noha ezek már másodizben terveztek lázadást. A legkülönösebb a dologban az, hogy a porta, a mely szabadon bocsátotta a montenegróiakat, másrésről azon bolgárokat, kik ugyanazon lázadó bandának részesei voltak, folyton fogva tartja.

Jassyból jelentik, hogy Kicsenevben 1-é nagyszámú katonaság érkezett. A katonák a 18-adik gyaloghadosztályhoz tartoznak. — Az érkező négy ezred élén Arcsinikov tábornok jött meg. Anglia, Ausztria-Magyarország és Olaszország majdnem egyérelműleg azt válaszolták az orosz javaslatokra, hogy — bár Coburg herezeg uralkodása törvénytelen — a portát nem fogják elhatározásra sürgetni, minthogy annak gyakorlati eredménye ugy sem volna. Mindenesetre veszedelmes volna Bulgáriát megfosztani oly kormánytól, mely — ha nem is bírja a hatalmak jóváhagyását — az ország nyugalmit és rendjét, mégis megvédelmezi, míg az orosz javaslatok, még ha keresztül is volnának vihetek, mi biztosítékot nyújtanak az iránt, hogy egy erős kormány lesz létesíthető, ellenben azt a veszélyt rejtik magukban, hogy a jelenlegi rend és nyugalom általános zavarrá fajulna. Azt hiszik, hogy a porta szintén vissza fogja utasítani az orosz javaslatokat.

Román lapszemle.

— A „Tribuna” és gr. Andrássy Gyula. A „Gazeta” és a Kárpátok bércei. Árverezés a két lap között. —

Nem tetszik a Tribunának még gróf Andrássy sem, a ki tudvalevőleg sok jó szolgálatot tett egykor Romániának.

Gróf Andrássy elsőrendű magyar mánás s lehet, hogy nem olyan elfogult, mint a többi magyarok, de mégis elfogult saját nemzetisége iránt. „Ezért nincs bizalma a Tribunának s ez tucra mare — nagy dolog — azon tanácsokba, melyeket a gróf a koronának esetleg adna. A bolgár ügy — így hiszi a „Tribuna” — ma nem lenne a szőnyegen, ha a gróf, midőn külügyér volt, nem egyezkedett volna Germania háta mögött Oroszországgal, melynek ára Bosznia és Herzegovina volt.”

Honnan tudja a „Tribuna” azt, a mit állit, ezt számára hagyjuk; de annyi bizonyos, hogy ő nem vett részt azokban a hátmögötti tanácskozásokban s így ugy szólva az ujjából szopja vezércikkét, melyben a nemes gróftól támadja.

„A magyar mánás a helyett, hogy a nemzeti-ségek ügyét rendezné, azon törte fejét, hogy miként vonuljon be zeneszó mellett két török tartományba, melyeket az 1877. évi semlegesség jutalmául tekint-hetni.”

Tehát a „Tribuna” szerint jobb lett volna azon időben hagyni, hogy terjedjen a lázadás tüze Brassóban, hogy csapjon át mihozzánk is és ezalatt az uniót mondottuk volna fel s csinált volna a gróf a tribunistáknak a Schmerling képére és hasonlatosságára még egy szebeni szkupcsinát, természetesen az erdélyrészt magyarság nélkül a tribunistákkal s néhány tulzó szász nationalistával! Ha ilyesmit tételezne fel a „Tribunai” gróf Andrássyról: akkor a nemes gróf csakugyan pre-ocupatu, mert hazaárulás volna ilyent felőle feltéte-

lezni. A „Tribuna” azt hiszi, hogy a gróf pactuma az oroszszal nem sikerült s a jó barátság megszűnt, aztán? Andrássy gróftól ne kérjen a korona tanácsot, mert bajba keritheti a monarchiát. — Ez aztán a jó tanács!

De hát én édes Istenem, a „Tribuna” napilap, a munka sok, a munkás kevés; vezércikk pedig mindennap kell legalább egy. Kiollózzuk a „Pesti Napló”-ból, a „Pester Lloyd”-ból, „Budapester Tageblatt”-ból, a müncheni „Allgemeine”-ből összetakoljuk s feleresztjük egy kicsike magyar-gyűlölettel, ha mindjárt gróf Andrássy lesz is a „rántás”-ban a zsir, maga liszt s a vezércikkíró esze a víz, s ime készen van a nagyszájú vezércikk! Tessék tisztelt közönség megemészteni. Holnap majd jobbat készítünk, mert akkor a magyar népet rántják meg a „Tribuna” zavaros vizében.

Idem, per idem, ma ugy, mint holnap szidjuk a magyart, a kormányt, egy egy előkelő mánást s így telegetnek a küzdelmes napok a nagy pipájú, de kevés dohányu „Tribuna” szerkesztőjének irodájába. — Ezekon kívül egy-egy vidéki levél, melyben a rómaiak vagy egymást, vagy a magyart piszkolják s ezzel készen van minden istenadta napra a „Tribuna”. Néha folytatják a szebeni „Crisist” egy ártatlan leányiskola meghurczolására, a szebeni románok összevesztését. Ej! hagyjuk abba s lássuk a Lensoros öregét! Ennek meg az nem tetszik, hogy a magyarok miért akarják megmagyarosítani a Kárpátok bérceit, melyeket ők már a szlávnyelvűből eléggé eloláhosítottak. Surulból csináltak Surulut. Retezatból: Retezatulut, Craiból Crajulut. Hát nem elég ez? Mit akarnak azok ott Budapesten? Hát már még a bércek nevei sem hangzanak jól eloláhosítva? Azok a csunya csángók Nagykőhavasnak merik nevezni a Piatrát!

Istente'enség ez. Mennyire elfajult a világ! Azok a csunya székeleyek még az egekbe is felháltak és „Hadak útjának” merik nevezni a Valea lui Trajanut és Fiasztuknak a Closca cu puji.

Borzasztó idegesség kapta el azokat a tulzó — sovenisti unguri — magyarokat. Tisza maga alig bírta lecsendesíteni őket, de mégis sikerült s így megmentette az idegességtől magát a Gazetát. Mäskülönben nem tudjuk, mi történt volna vele márczius 14-ig. Csakhogy már Tisza is tudott valahára kedvére tenni az öregnek! Most még csak Popovics Mihaiu nagyobb legény, hogy nem megy fel Budapestre. Megdicsérte őt ezért a „Tribuna” és hogyan maradna el az öreg? Ő nem kezd, de ha a „Tribuna” kezd, neki csak secundálnia kell, mert különben baj lesz. Cine dă mai mult! Ki üti jobban! Az a ki jobban üti, az a dudás a csárdákuban.

Hurban is kap egy vezércikket a Gazetától; holnap még czifrabbat kap a Tribunától. Brassó és Szeben árvereznek. Ugyan mire? Találja ki a t. olvasó.

Czenkalji.

A szebeni magyarság élete.

(Vége.)

Nem mulasztatom el Kovács János kereskedő. Bergay József pénzügyi titkár és a testvér műkedvelő-egylet szíves adományáért szintén köszönetemet nyilvánítani.

Hála a gondviselésnek ily szép jelenségek közepette megértük négy év lezajlásával, hogy ma egyesületünknek nem szükségessége felett vitázunk, hanem fejlődései emelésében versenyezzünk. — Tegyük is azt tisztelt tagtársak s egyen az első a mindent felérő polgári elismerés és tisztelet babéra, mely az utódoknak is hagyatékában többet ér a szép, de rideg aranyaknál.

Ezen erény gyakorlásában ne bénítson a tulzás légvára, ne a közönség vizenyőssége, ne a kicsinylés különczsége, mert ezeknek helyet nem osztogat az elismerés a társadalom pantheonjában, s maga a lét sem érzi meg volt létezésüket.

Tisztelt tagtársak! a természet az embert két joggal ajándékozta meg: az egyik a léthez való jog, a másik pedig tehetség és fejlődésének joga is. Ezen jogokban mindnyájan egyenlők vagyunk; ha igen, egyenlőknek kell lennünk az ezen jogokkal járó kötelesség teljesítésében is, és ezen kötelesség abban áll, hogy mindenkinek létét respektáljuk, úgy anyagi, mint szellemi tehetségének fejlődését gyámolítsuk, mi egyedüli alapja társadalmi boldogulásunknak és célja nemes egyesületünknek is.

Az emberiség ezen alapelvéből kiindulva, örömmel néztük testvér-egyesületeink virágzását, és soha sem késtünk a fejlődésükre tőlünk telhető gyámolítást meghozni s ez által erősíteni a testvériség kötelékeit örömeire az anyának: a drága szent hazának.

Ez, és ilyen vala működése választmányunknak; hiszszük, mert az önámítás korán tul vagyunk, hogy erőnk gyakran a munkát meg nem bírta, mint azt né-

vettek az első delegációban és pedig Ghyczy igen tevékeny és hasznos részt vett abban. Ghyczynek egyéb-iránt mindenütt, hol komoly munkásságra volt szükség, nevezetes szerep jutott.

Az 1869-iki országgyűlés végén, noha addig rendületlen tagja volt a balközépnek, a kiegyezési mű elleni kételyei már csilapodtak, sőt csaknem egészen elenyésztek.

Beszámoló beszéde már talált elismerni valót a kiegyezésben és az 1872-iki országgyűlés elején már bejelenté a balközépi klubban, hogy az ő politikai álláspontja sokban nem egyez meg a pártéval. A párt mindazáltal magáénak megtartotta, sőt pártelnökének megválasztotta. Azonban csak egy évig volt változatlan tagja a balközépnek, mert az 1873-iki év végén már Podmaniczky, Domahidy, Horánszky, Mátyus, Huszár Imre és mintegy 20 egyéniség társaságában a középpártot alapítá meg.

E párt később vissza üremkedett a balközépbe, azonban tagjai, mikor Ghyczy 1874-ben pénzügyminiszterré lön, ellenében és általán a Bittó-kabinet ellen csak passzív oppozíciót foglaltak.

A nagy fuzió alkalmával Bittó társaságában ő is visszalépett ugyan, de az akkori házelnök, Perczel Béla, igazságügyminiszterré lévén, újra megválasztott (tehát 14 év múlva) a képviselőház elnökévé. Majd a magánéletbe vonult vissza, a honnan a korona őt a főrendiházba hívta meg. Ottani működése ismeretes. Ghyczy életcéljául azt ismerte, hogy a magyar

állami háztartás rendezéséhez hozzájáruljon; ezt tette mint pénzügyminiszter, erre töredezett mint főrendiházi tag. Csak a halál akaszthatta meg ez önfeláldozó nemes munkájában!

Ghyczy egyéniségére érdekes világot vetnek a következő apróságok: Egyike volt a képviselőház és legutóbb a főrendiház legszerényebb és legelőzékenyebb jelenségeinek. Fekete ruha, magyar nadrág, régi divatu fekete selyem nyakkendő, melylyel hatszorosan csavarta be nyakát (nincs halandó, a mosónén kívül a ki inggalérját valaha látta volna), kissé hajlott, magas termet, kusza bajusz, simára borotvált áll, éles tévedő szemek s keményvonású táblabíró arc: ime ebből állott külseje. Mikor pénzügyminiszter volt, akkor engedett meg magának egyetlen fényűzést. És ez abból állt, hogy vastag feketeselyem alsómellényt vett fel, valahányszor tanácsba ment, a hol ő felsége el-nökölt. Ezt is pedig nem hivalkodásból, hanem azért mert a király télen is jár fűtetlen, vagy félig fűtött szobát szereti.

Egyszerűsége közmondásos volt s ámbár a pénzügyminiszterségben megelőzte őt Kerkapoly, a ki pedig a tekintetes urnál nagyobb czímet sohase követelt; mindamellett mindig nagyott néztek a miniszterium magas rangú hivatalnokai, midőn bemenvén a kegyelmes ur dolgozó-szobájába, ott Ghyczy Kálmánt viseltes öltönyben, hosszuszárú fűdetlen, fekete cserépipával találták a hivatalos iratok közt nagy figyelemmel dolgozgatva.

melyek nyilvánították is; de egyet az elégedetlenek is megengedhetnek, hogy a törekvés meg volt és hogy mindeki olyan kalappal köszön, milyennel isten adományából rendelkezik.

Egyesületünk körében való közszolgálatunkat nem tartjuk kiváltságnak; tessék és kérjük társadalmunk minden tisztelt tagját a működés terére lelkesülten lépni, munkálni, s ha igen, elismerve, komolyan tisztelve a képességet, az erőt, gáncsolás nélkül hajlunk meg vezetésének, hogy juthassunk mielőbb az ígért földre.

Mielőtt megnyitomat bezárnám, a kegyelet adójával tartozom elhalt tagtársunk, dr. Sentz Alajos jogakadémiai igazgató és Farkas János kereskedőről megemlékezni; az első csaknem félszázadon át tartotta égre a komoly műveltség és tudomány szövetségét s érdemelte ki századunk halálját, kiket a közélet munkáira nevelt; az utóbbi a polgári fáradhatatlan tevékenységet össze tudva egyeztetni a nemes kultus iránti érzékkel, bár tovább tartott volna ifju élete.

Hála Isten, életben lévő, de egyesületünk tiszti karából kilépése által veszteséget mutató pénztárnok, Rosenblum József ur távozásával szintén igaz kötelességet teljesít, midőn négy évi áldozatkész szolgálataért hálás köszönetemet nyilvánítom, s kérem, hogy tartsa továbbra is meg szíve melegében egyesületünket.

Ezek után van szerencsém a közgyűlést megnyitottnak nyilvánítani, s tisztelettel kérem előterjesztéseinket elnézés nélküli ítéletök alá vonni, mert becses bizalmoknak viszontszolgálat, igaz ügyünk, igaz szolgálatainak megkövetelése lehet.

A négyfalusi rongyos-egylet első ünnepélye.

Folyó évi február hó 26-án megható szép ünnepélye volt a négyfalusi rongyos-egyletnek a csernátfalusi állami el. iskola egyik legnagyobb tantermében. Ekkor osztotta ki az egylet 42 szegény számára a mult ősz óta hangyaszorgalommal összeszerzett ruhaneműket.

A terem zsúfolásig megtelt a szegény tanulókkal, ezek szüleivel, az egylet melegeklü tagjaival. — Az ünnepélyt három órakor a négyfalusi vegyes dalkör a magyar himnussal nyitotta meg Kovács M. karnagy vezetésével. Ezután Bede Dániel a rongyos-egylet fáradhatatlan elnöke üdvözölte meleg szavakkal a hallgatóságot és a szegény gyermekeket, mire azán kiosztattak a ruhaneműket.

A négyfalusi állami, községi s egy róm. kath. iskola növendékei képezték a jótéteményeseket. A kiállítás után Perényi Julia óvónő dalolta el harmonium kíséretében a jelenlevő Végh Mátyás brassói áll. polg. isk. tanítónak egy szép költeményét, melyet Kovács Mihály igen sikerülten zenésített meg. Mindkét szerzőt, úgy az énekesnőt is zajosan megéljeneztek. Ezután Koós Ferencz kir. tan. tanf. a rongyos-egylet t. elnöke tolmácsolta a szegény tanulóknak halálját az egylet iránt és buzdította további működésre, kitarásra az egylet tagjait; emlékeztetvén a Megváltó azon módására, hogy: „Szegények mindég lesznek tiközöttetek” s s hogy az ember akkor legszebb, legközelebb akkor áll Istenhez, midőn a jótétel erényét gyakorolja.

Az ünnepélyt a dalkör egy szép indulóval zárta be, melyet a hallgatóság lelkesen megéljenezett.

Első ilyeszerű ünnepély volt ez a négy derék csángó községben, de nem lesz utolsó, sőt elő fog fordálni minden évben egyszer, valameddig a nemes-szívű emberbarátok és barátok onnan ki nem halnak, s ezek pedig ott csángók lesznek, kihallni soha sem fognak.

Emberbarát.

Helyi és vidéki hírek

Felolvasás. A tanári kör holnapi felolvasására újból is figyelmeztetjük a t. közönséget. Kezdeté este 6 órakor.

Márczius 15. Az idei brassói márczius 15-iki ünnepélyvel kapcsolatos estély műsora következő: Nyitány: »Rákóczy induló« a zenekar által. »Árva-leányhaj.« Festetich től, éneklő a »Brassói magysr dalkör.« »A szemeim néma könyben ferednek.« Dal Zimay László-tól; zongora kísérettel éneklő Bányai Mariska k. a. »Magyar roham induló« Liszt Ferencz-től; zongorán előadja Kovács Róza k. a. »Oh, jöjj velem!« Csolnakkal Kücken F.-től; éneklő a női kar. »Magyar népdalok«, zongora-kísérettel éneklő Binder Jenő ur. »Szavaltat«, Schmid Mariska k. a.-tól. »Népdalegyveleg« Zimay László-tól; éneklő a »Brassói magyar dalkör.« — Az estély rendkívül fényesnek ígérkezik s mint értesülünk, meg fog ott jelenni magyarságunk teljes számban. Jegyek kaphatók lapunk szerkesztőségében s Göllner Károly főgymn. tanár urnál.

Rendőri hírek. Lopás A tegnapi hetivasár alkalmával Bidu Vaszilie helybeli trokár egy holtvő-

nyi földmives embertől egy üres zsákot lopott, de tetten éretvén, átadatott a bíróságnak.

Talán nem is igaz. A brassói német lap komolyan kétségbe vonja Dr. Jekelfalussy József jeles statisztikusnak az akadémia nemzetgazdasági bizottságában az erdélyi népességi viszonyokról tartott értekezésében foglalt azon állítását, hogy a németek legkisebb mértékben szaporodnak az erdélyi részekben. A tagadás szerepe nagyon egyszerű ám, — csakhogy bizonyítani is kellene! Ez az, mit ők nem szoktak.

Brahms—Grieg-estély. Csütörtökön csekély, de változatos s műértő közönség jelenlétében Grigorovics O. k. a., Hintz, Krummel, Krause és Pöschl urak az evangélikus leány-iskola nagy termében ritka élvezetet nyújtó zeneestélyt rendeztek, melyen kizárólagosan Brahms és Grieg-féle compositiók adtak elő. A műsor első számát, a norvég zeneszerzőnek legújabb szonátáját hegedűre és zongorára, Grigorowicz O. k. a. és Krummel H. ur kifogástalan tőkéllyel és egyöntetűséggel játszottak. Gondos előadásukban ezen előkelő compositió minden szépségével teljesen érvényre jutott. Különösen tetszett a második és zárótétel. Hasonló elismeréssel kell nyilatkoznunk ugyanazon két szereplő által előadott Brahms-féle hegedűszonátájának Adagio-járól, — melyben Grigorovicz kisasszonynak alkalma nyílt a hegedűn kifejtett hangját érvényesíteni. Hintz ur három gyönyörű, — költői hangzatu dalt énekelt Brahms-tól, azon meleg érzéssel, tiszta szövegkiejtéssel, a zenei phrasisok értelmes tagolásával, melylyel hallgatóit mindig elragadni tudja. A Krause, Pöschl s Krummel urak által játszott legújabb C-moll hármas, szintén Brahms-tól, képezte a tartalmas hangverseny műsorának méltó befejezését. Ha az említett három urról azt mondjuk, hogy nehéz feladatuknak a szó szoros értelmében megfelelték, egyúttal a legnagyobb dicséretet is mondtunk. Az elragadó közönség a komoly szépségekben bővelkedő hármas minden egyes tétele után, de különösen a második s harmadik után kifejezését adta tetszésének, elismerését s köszönetét fejezván ki ezáltal a hangversenyt rendezők iránt, hogy ily elamikus jellegű zeneszerzeményeket ily művészi előadásban élvezhetett.

Theaestélyt rendez a polgári kör vasárnap este saját helyiségében, mely ép oly élvezetesnek ígérkezik, mint az eddigiek. Ajánljuk a t. közönség figyelmébe.

Szélmalomharcz. A brassói német lap csütörtöki és pénteki vezércikkében ismét küzd a magyar nyelv ellen. Hogy meg nem unja!

Harcz egy farkassal. Borzasztó esetről értesülünk, bár kissé elkésve. Öt román fuvaros kedden a keresztényfalvi országutal párbuzamos mezei uton fával rakott szekerekkel közeledett a város felé. Közel a Grünfeld féle petroleumgyárhoz az egyik, nagy réműletére egy hatalmas farkast pillant meg, a mint lovai elé állott. Az oláh odaugrik s nagy lélekjelenléttel egy hasábfát ragad le kocsijáról, hatalmas vágást mérve a farkasra. A fenevad visszatántorodik kissé, de a másik perczen reá akarja vetni magát az oláhra, ki azonban nem várja ezt be, hanem ritka bátorsággal ugrik a farkasnak, megragadja fülelét s lenyomja fejét a földre, segítségért kiáltva. Társai gyorsan ott teremve, agyonverték a farkast, melyet ott a helyszínén azonnal meg is nyúztak. — A hős román tyafi neve: Buzioju János.

Új iparág. Iparágaink ismét egygyel szaporodtak, a mennyiben Wetzel Otto nevű mechanikus telepedett le, ki a mechanikai szakot honosította meg Brassóban, melynek itt eddig művelője nem volt.

A német trónörökös. San-Remóból távirják nekünk márcz. 1-ről. Ma d. e. a következő hivatalos orvosi jelentés adatott ki. A trónörökös ma éjjel eleinte nyugtalanul aludt, később azonban kielégítő volt az álom. A nyákválasztás nagyobb mérvű. A Münchner Allg. Ztg.-nak hire szerint Augusztá császárné San-Remóba szándékszik utazni. Bergmann tanár megújította azt a kérelmét, hogy San-Remót elhagyassa. Ugy látszik nagy differenciák merültek fel közte és a többi orvosok közt, mert az utolsó orvosi jelentést ő már nem irta alá. A Börsenkourir azt jelenti, hogy az éjjel fulladási rohamok jelentkeztek a trónörökös-nél, melyek szerencsére csakhamar elmúltak. Egy éjjel San-Remóból érkezett távirat szerint a trónörökös meglehetősen jól töltötte az éjét. A köhögés sokkal mérsékeltébb, mint az előző napokban.

Öngyilkos tanfelügyelő. Trogmayer szepesmegyei kir. tanfelügyelő, kinek elfogatását annak idején közöltük, f. hó 1-én a budapesti rendőrségi épületben lévő fogházban borotvával elvágta torkát. — A szerencsétlen alig 34 évi férfit, egy órai szenvedés után meghalt.

Wilson elítélve. A parisi rendjel-botrány be van fejezve. A táviró hozza a meglepő hírt f. hó 2-áról, hogy Wilson 2 évi fogházra, 3000 frank pénzbírságra

és politikai jogainak öt évre való elvesztésére ítéltetett. Az indokolás szerint vádlott megsértette a közerkölcsőt s kompromittálta családjá becsületét és méltóságát. —

Műkedvelői előadás. A türkösi »evang ifjusági kör« ma este a csernátfalusi nagy vendéglő termében igen élvezetesnek ígérkező műkedvelői előadást rendez az e. e. e. gyámintézet javára. Szinre kerül Csepreghy kitűnő népszínműve: »A sárga csikó«. Közreműködnek: Girás Kata, Gocsmán Ilona, Istók Sára, Kiss Anna, Nagy Sára, Molnár Sára, Tóth Kata; — Gödri Samu, Gödri János, Gocsmán János, Gyerkó József, Jónás János, Jónás Mihály, Kapitán István, Kiss István, Kiss András, Kocsis András, Lécz János, Magdó János, Nagy János, Opra János, Pászku Elek, Peltán Mihály, Szász Gy. Mihály, Tamás János. Tóth Pál Mihály, Tót Pál János, Tomos Mihály és Veres Borcsa. Jegyek este a pénztárnál válthatók. I. hely 70 kr; II. hely 50 kr; állóhely 40 kr; tanuló- s gyermekjegy 20 kr.

Nyilvános köszönet. Csernátfaluban f. év február 18-án tartott jótékonycélu műkedvelői előadás összes bevétele 78 frt 20 kr volt; ebből kiadás 36 frt 20 kr s így maradt tisztajövedelem 42 frt. — Ebből 21 frt a kör saját pénztárának jutott, 21 frt pedig átadott az Emkének. Felülfizettek: nsgs. Koós Ferencz ur 50 kr, Henter Gábor főszolgabíró 30 kr, Péter András 60 kr. Lukács Károly 60 kr, Magyarosi Ferencz 1 frt, N. N. 30 kr, N. N. 90 kr, N. N. 10 kr, Sipos János 30 kr. N. N. 10 kr. — Fogadják úgy a nemeskeblü felülfizetők, mint a nagyérdemű közönség szíves pártolásukért a rendező-bizottság hálás köszönetét.

Gyógyhatásos és csodaszerű. E két tulajdonsággal jelzik azok, kik Warner Safe Cure-ját használják, e szert. Sok esetben, hol minden más szer hiába lett használva, e gyógyszer használt. Wollesen Mária asszony Boelben Süderprapar mellett is Warner Safe Cure-ját a fenn kitett tulajdonságokkal jelzi, midőn így ír: »Most egy éve kaptam az első küldeményt az ön oly igen hatásos gyógyszeréből, Warner Safe Cure-jából. Csaknem kilencz évi makacs, fájdalmas hólyagbajom óta, mely súlyos betegséget minden eddig használt orvosi szer sem biri eltávolítani, teljes bizalommal kezdtem meg a gyógyítást. Másféle gyengeségi bajok, melyek vele egyesültek, újévkor el voltak távolítva, s a rendelet lelkiismeretes betartása mellett május hó 1-én a gyógykezelést bevégeztnék tarthatam. Most, midőn megvagyok győződve, hogy bajom megszűnt, legelső kötelességemnek tartom, önnek hálámat kifejezni, s kívánom, hogy az ön csodaszerű gyógyszere még sok ilyen bajba süllyedőnek segítségére legyen. Örömmel fogok mindenkinek, ki evégett hozzám forduland, utbaigazítással szolgálni. — Eladás és szétküldés csak gyógyszerárakáltal. Ara 2 frt 80 kr. Raktár: Goos J. Klein V. Sshuster K. L.-nél Brassóban. Főraktár: Einhorn gyógyszerésznél (Fanta M.) Frágában.

Táviratok.

Budapest, márcz. 3. (A »Brassó« eredeti távirata.) A felsége hosszú kihallgatáson fogadta Kálnoky külügyminisztert, ki d. u. Tiszával konferált.

Berlin, márcz. 3. (A »Brassó« eredeti távirata.) A »Tageblatt« jelenti: Dr. Bergmann levelet intézett Dr. Lauerhez, felkérve, készítené elő a császárt a trónörökös közeli halálára.

Berlin, márcz. 3. (A »Brassó« eredeti távirata.) A »Post« az orosz rubelek hanyatlásával foglalkozva, ennek okát abban látja, hogy Oroszország erőin túl él, ez által lakosság túlterhelhetik, kiadások ijesztoen nőnek, ezáltal pedig hitelezők aggodalma gyarapszik. A discent-társaság túladdott minden orosz birtokán.

Bukarest, márcz. 3. (A »Brassó« ered. távirata.) A kereskedelmi szerződési tárgyalások Ausztia-Magyarországgal febr. 29-én újból megkezdettek. Az osztrák-magyar monarchia képviselője a román propositciókat azonnal Bécsbe küldte. A legközelebb megoldásra váró kérdés, mely cikkek vétessenek be a részletes tarifába, ha legtöbb kedvezményt biztosító szerződés köttetik.

Brassói piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése.

Brassó, 1888. márcz. hó 3-án

Római papirpénz	à 20 frankos	8.48 vétel	8.50 eladás
ezüstpénz	à 20	8.42	8.46
Napoleon d'or (aranypénz)		10.01	10.03
Török lira		11.33	11.35
Arany		5.90	5.93
Orosz papírrubel		101.—	102.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos

Szterényi József.

Thea-estély!

A „Brassói magyar polgári kör“ márczius 4-én igen változatos műsorral ellátott

thea-estélyt

rendez, melyre a kör tagjai és azoknak vendégei ezennel tisztelettel meghívhatnak.

Brassó, 1888. márczius 1-én.

A vigalmi bizottság.

Szám 4—1888.—közgy.

(98) 1—3.

Hirdetmény.

Szab. kir. Erzsébetváros közönsége három kövüli lisztelő gőzmalma kezelése folyó év június hó 1-ső napjától egy évre kiadatik — gépész oklevéllel ellátott ajánlatok Erzsébetváros polgármesteréhez címelve folyó évi márczius hó 20-áig beküldendők.

Szab. kir. Erzsébetváros képviselőtestületének, 1888. év február hó 23-án tartott üléséből.

Gajzágó,
aljegyző.

Lengyel Márton,
polgármester.

Szám 2265—1888.

Hirdetmény.

A városi vízvezetékek és kutak gondozásának kiadására — egy évi átlagár mellett — 1888. évi május hó 1-től — 1891. évi április hó utolsó napjáig. terjedő időre 1888. évi márczius hó 9-ére. Pénzre, versenytárgyalás tüzetik ki.

Az eddigi évi átlagfizetés 2800 o. é. frt. volt.

A versenytárgyalási feltételek a tárgyalásnál egész terjedelmükben fel fognak olvastatni, de azon időig a városi gazdasági hivatalnál is betekinthetők.

Ezen munkák átvételének ajánlására s tényleges átvételére csak szakszerűleg alkalmas egyének, vagy pedig oly vállalkozók bocsáttatnak, kik ezen munkák eszközésére szakértő egyéneket alkalmaznak.

Ennélfogva tartoznak a vállalkozni kívánók a szakértelem bizonyítására erre vonatkozó okmányokat az ajánlathoz csatolni.

Ezeknél fogva vállalkozni óhajtok szíveskedjenek írásbeli, lepecsételt ajánlataikat, ellátva azon összegnek megfelelő 5%-ával, mint bántpénzzel, melyet ők egy évi átlagfizetés gyanánt követelnek

1888. évi márczius hó 9-iki délelőtti 12 óráig.

Brassóváros Tekintetes polgármestere, Brennerberg Ferencz urnál benyújtani.

Az ajánlatoknak azon határozott kijelentést is kell tartalmazniok, hogy aján-

lattevők a pályázati- és szerződési feltételeket ismerik s azoknak magukat alávetik.

Ugyanaznap délutáni 3 órakor fog az ajánlatok felbontása a városi gazdasági hivatal helyiségében eszközölni.

Brassó, 1888. február 25-én.

(100). 1—2.

A városi tanács.

Ügyvédi irodában

a vidéken

Brassó megyében jó írással bíró fiatal ember alkalmazást nyer.

Jelentkezők forduljanak a „Brassó“ szerkesztőségéhez akár személyesen, akár írásban.

Szám 42.—1888 végreh.

Árverési hirdetmény.

Alólírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhirre teszi, hogy a segessvári kir. járásbíró 1397/1887. számú végzése által Somlyai László javára báró Szentkereszty Anna és Pál ellen 172 frt. tőke, ennek 1886. évi nov. hó 1. napjától számílandó 6%-os kamatai és eddig összesen 69 frt 45 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósággal lefoglalt s 830 frt. becsült, öt drb. ló és egy csikóból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottnak.

Mely árverésnek a segessvári kir. járásbíró 7/1888. számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Bunban a végrehajtást szenvedők lakásán leendő eszközésére 1888. évi márczius hó 8-ik napjának délután 3 órája határ időül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladottnak fognak.

Az előírt végrehajtó ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108 §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívatnak mindazok, kik az előírt végrehajtó ingóságok vételárából a végrehajtó követelést megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján k függését követő naptól számítottatik.

Segessvár, 1888. február 14-én.

Fodor Árpád,
kir. bírósági végrehajtó.

KOVÁSZNAI és KERESZTESY

női divattermükben

(71) 6—*

BRASSÓ — FÖTÉR.

Menyasszonyi, séta- és házi ruhák (toilettek) a legújabb divat szerint készülnek. — Továbbá a raktár egy részét tartalmazó női divat gyapju és selyem ruhaszövetek fekete és minden színben, posztómaradékok, mosó satin és cretonok, ugyancsak női- és gyermek-felöltők, esőköpenyek és mantillek a tavaszi új bevásárlás folytán előnyös áron adatnak el.

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

Ugyanott egy gyakornok fölvetetik.

Fényképészeti műterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

Nagy-utca 504. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképezés körébe vágó munkák gyors, pontos, izlése s művészi kivitelű elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szíves jóindulatu támogatását.

Mély tisztelettel **Knapp M.**
fényképész.

(1) 64—*

Gyors és biztos segély gyomorbajok és azok következményei ellen.

Az egészség fenntartása a nedvek s egyszersmind a vérnek is tisztítása s tisztántartására s a legjobb emésztés előmozdítására a legjobb s leghatásosabb szer, a már évek óta ismeretes s közkedvelt

dr. ROSA-féle életbalzsama.

Ez a leghasznosabb s a leggyógyhatásosabb gyógyfűvekből a legnagyobb gondnal készítve, teljesen megbízhatóan a legjobbnak bizonyult be mindennemű emésztési bántalmaknál, gyomorgörcsnél, étvágyhiány, savanyu felbőgös, torlódás, aranyeres bántalmak stb., stb.-nél. Ezen kitűnő hatásánál fogva tehát ez már is a legjobbnak bizonyult s a legbiztosabb házi gyógyszerre vált.

Egy nagy üveggel 1 frt, egy kis üveggel 50 kr.

Több ezer elismerő- és dicsőirat van kitéve szíves betekintés végett.

Óvás! Hamisítások kikerülése végett mindenkit figyelmeztetek, hogy az én valódi s az eredeti utasítás szerint készített, dr. Rosa-féle életbalzsamom mindegyik palackja kék lemez papírba van csomagolva, mely a hosszoldalán a következő felirattal van ellátva: Dr. Rosa-féle életbalzsam Fragner B. gyógyszerháza a fekete sashoz Prágában 205. sz. III. német, cseh, és francia nyelven, s melynek homlokzata az ide mellékelt örvényesen letéteményezett védjeggyel van ellátva.

Dr. ROSA életbalzsama valódi minőségben kapható a készítő főraktárában

FRAGNER B.

gyógyszerháza „a fekete sashoz“ Prágában, 205. sz. III., továbbá Brassóban Kellemen Ferencz és Kugler Ede, valamint Budapesten Török József gyógyszerész uraknál. Az osztrák-magyar birodalom valamennyi nagyobb gyógyszerháza raktáron tartja ezen balzsamot.

Ugyanitt kapható még:

Prágai egyetemes házi-kenőcs,

ezer meg ezer hálaírat által elismert biztos gyógyszer mindennemű gyuladások sebek és daganatok ellen. Biztos sikerrel alkalmazható a női mellgyulladás, tejmegrekedés és keményedésénél, a gyermek választásánál, a gyengédesknél vérdaganatoknál, genyifekadásoknál és pokolvárnál; körömdaganatnál s az ugynevezett körömméregnél a kézen vagy lábon; keményedéseknél duzzadásoknál, mityegdaganatoknál, szalonnadagnál, holttelemnél stb. stb. Minden gyuladás daganat, keményedés, duzzadás a legrövidebb idő alatt gyógyítottatik, a hol azonban már a genyiképződés már beállott, a daganat a legrövidebb idő alatt fájdalom nélkül felszívja és meggyógyítva lesz.

25 és 35 kros szelencékben.

(11) 9—15

Óvás! Miféle a prágai egyetemes házi-kenőcs igen gyakran utánoztatik, mindenkit figyelmeztetik, hogy az eredeti utasítás szerint egyedül csak általam lesz előállítva. És pedig csak akkor valódi, ha a sárga fémdoboz, melyben foglaltatik vörös használati utasításba (9 nyelven nyomtatva) és kék lemez papírosba, mely az ide mellékelt védjeggyel van ellátva, van becsomagolva.

Fül-balzsam. A legkipróbáltabb és számos kísérlet által mint legmegbízhatóbb szer ismeretes a nehéz-hallás meggyógyítására, s a teljesen elvesztett hallás visszaszerzésére. — Egy palack ára 1 frt.

Vérszegényeknek!!

VASAS PEPTON-CONSERV.

mely daczára annak, hogy dúsán tartalmazza a hatásos anyagokat, jóízű s rendkívül erősítő csemegét képez.

Ajánlatik: a sápkór, a vérszegénység, a grain rosz emésztés, almatlanság, laettség és ideges izgatottság ellen.

Naponta 2 darab veendő
Egy doboz ára 90 kr.

Vasas Phosphor-Pastilla.

VÉDJEGY

SCHUTZMARKE.

Rendkívül erősítő, kellemes ízű csukorka — angolkóros, görvélyes, vérszegény s általában gyenge gyermekeknek: az idegesség, hágyadtág, almatlanság, izzadás, valamint hangregöröcs esetében.

Naponta 2 darab adatik be.

Egy kis doboz ára 10 pastillával 50 kr — Nagy doboz 20 pastillával 90 kr

VÉDJEGY

SCHUTZMARKE.

Kapható gyógyszerházaiban és a feltalálónál:

Kísérletezések kitűnő eredménnyel tettettek dr. Bókay János, dr. Torday Ferencz egyet. m.-tanár urak által és több gyógyintézetben, melyekről általánosan elismerő bizonyítványok állítottak ki. Ezen gyógyszerek hivatalosan megvizsgáltattak és védjeggyel láttattak el.

[89] 3—8